

22/11

ser. Om inte papperet förlagts, hade det inte blivit någon Mauricedebatt. "Och kanske skulle det inte ha blivit någon uteslutning av Asquithliberalerna vid de allmänna valen. Splittringen av det liberala partiet kunde ha uppskjutits eller till och med avvärrats." Det är en historieskrivning som smakar Dumas, särskilt med tanke på att Lloyd George och Asquith slog ihop sina liberala grupper några år senare. Men att Mauricedebatten förorsakades av en bortglömd portfölj synes sannolikt och att debatten är en av de skickelse-digra i engelsk politik är säkert.

HERBERT TINGSTEN

Landsorganisationens tidningar

Att den svenska socialdemokratin, nära lierad med Landsorganisationen, vill ha en större och bättre press är helt naturligt, och från den synpunkten har vi tidigare betonat det rimliga i inköpet av ingenjör Kreugers båda tidningar; det framstår som särskilt värdefullt att åtminstone en av dessa tidningar därigenom upphör att bli ett organ för hr Kreugers gemena förföljelse av myndigheter och enskilda personer. Det underliga är metoden att inte vilja ge klart besked om tidningarnas politiska aktivitet. Detta förklaras visserligen av att man å ena sidan vill locka socialdemokratiska arbetare att köpa de tidningar vilkas verksamhet de ändå genom LO får betala, å andra sidan söker hålla kvar de prenumeranter och läsare vilkas politiska uppfattning är en annan än socialdemokratins — men det är just detta dubbelspel som är olustigt.

Spelet fortsätter emellertid med iver. Stockholms-Tidningens chefredaktör skriver installationsledare som genom en blandning av otydlighet och flaxighet söker vädja till alla utan att ge besked åt någon.

LO:s ordförande deklarerar att tidningarna inte skall "bli neutrala, utan ge klart uttryck för den ideologi, som genomsyrar den svenska arbetarrörelsen". Huru denna ideologi närmare är beskaffad är visserligen en av partiets djupaste hemligheter, men att hr Strands uttryck måste avse anslutning till socialdemokratin kan man väl inte betvivla. LO har också i ett särskilt upprop uppmanat fackföreningarna att stödja tidningarna. Den senaste nyheten i saken är att de båda tidningarna i annonstaxan skall kallas opolitiska, en beteckning som i huvudsak förbehållits mindre ortstidningar av ren nyhetstyp jämte — underligt nog — just Aftonbladet. Man har alltså de nya ägarnas uppgift om att tidningarna skall vara klara uttryck för den svenska arbetarrörelsens ideologi och likaså att de skall vara opolitiska. Har man verkligen kraft att påstå att de uppgifterna går ihop?